Ao. 1856. Donderdag

No. 47. 17 April.

SURINAAMSCHE COURANT EN GOUVERNEMENTS ADVERTENTIE BLAD.

Gouvernements - Secretarie.

Aanzoek voor Vrijgeving.

1856. 11 April. Van de slavin *Fannij*, geboren in 1798, moedersnaam onbekend, toebehoorende aan P. F. Bromet.

Van het slavenkind *Martinus*, geboren in 1852, zoon van *Leentje*, toebehooren te voor den vrijdom aan M. L. Proefblad.

Van den slaaf *Staats*, geboren in 1816, zoon van *Zwaantje*, toebehoorende aan Plantaadje *Vossenburg*, divisie *boven Commewijne*.

Van de slavin *Thérie*, geboren in 1809, dochter van *Melosina*, toebehoorende aan Plantaadje *Monsort*, divisie *boven Cottica en Perica*.

De waarnemende Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Derde afkondiging.

Gouvernements - Secretarie.

Paramaribo, den 12 April 1856.

Van wege Zijne Excellentie den Heer Gouverneur dezer kolonie, wordt hiermede bekend gemaakt dat, tengevolge van het daartoe door C. S. M. Dompert gedaan verzoek, *Brieven van Manumissie* zijn verleend geworden, aan de haar toebehoord hebbende slavin *Alida*, geboren in 1834, dochter van *Clasina* en haar kind *Josephina*, geboren in 1851; en dat gemelde gemanumitteerden voortaan de namen zullen voeren van:

Alida Louisa Dompert.
Angelica Josephina Cornelia Dompert.

De waarnemende Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements - Secretarie.

Post-Kantoor.

Op aanstaanden MAANDAG den 21n. dezer, des middags ten 12 ure, zullen de per de koloniale schroefboot *Paramaribo*, via *Coronie*, *Nickerie* en *Demerary* te verzenden, Mailpakketten, worden gesloten.

Paramaribo, den 16 April 1856.
De Ambtenaar belast met de Posterij,
J. S. BURNE.

(5328) Bij inschrijving worden te koop aangeboden van de plantaadje *Guineesche Vriendschap*, aankomende den boedel Salomon de la Parra:

17 VATEN SUIKER.

De inschrijvings-billetten zullen bij het Departement der *Onbeheerde Boedels* worden aangenomen tot **HEDEN VOORMIDDAG** ten 11 ure, en het hoogste bod goedgekeurd zijnde, zal na toewijzing, de kooper binnen *acht* dagen de suiker voor zijne rekening en risico van plantaadje moeten laten afhalen.

Paramaribo, den 17 April 1856.
De Secretaris bij het Collegie van Commissarissen voor het Departement der Onbeheerde Boedels,
J. ELLIS.

Degenen die de noodige bekwaamheid bezitten, en genegen zijn tot het waarnemen van de betrekking van **KAPELMEESTER** der Schutterij te *Paramaribo*, gelieven zich deswege in den loop dezer maand schriftelijk te wenden tot *den Majoor Kommandant der Schutterij*
B. C. VAN DEN ENDE.

De *Commissie van Onderwijs* geeft bij deze kennis dat de *openbare* **PRIJSUITDEELING** aan de meest verdienstelijke leerlingen van de onderscheidene scholen dezer Stad, plaats zal hebben op DONDERDAG den 24n. April e. k. des morgens te *half negen* uur, in het Kerkgebouw der *Moravische Broeder-Gemeente*; — wordende mitsdien Ouders en Voogden en allen die belang in deze plegtigheid stellen, minzaam tot dezelve uitgenoodigd.

Paramaribo, den 16 April 1856.
Namens de Commissie voornoemd,
Het Lid en Secretaris,
MARTINI VAN GEFFEN.

NB. Men wordt ten dringendste verzocht, om *niet* — gelijk zulks vroeger wel heeft plaats gevonden — reeds onmiddellijk na de uitreiking der Prijzen het Kerkgebouw te verlaten; dewijl daardoor de geregelde afloop der plegtigheid wordt belemmerd.

(5226) De Exploicteur bij het Geregtshof in de kolonie *Suriname*, zal op Vrijdag den 18den April 1856, des voormiddags ten *half negen* ure, publiek bij executie verkoopen:

Het Erf met al de daaropstaande Gebouwen, La. C, No. 1, aankomende E. J. Stuger.

Het Huis en Erf, La. D No. 40, aankomende C. van Zwol.

Het Huis en Erf La E. No. 78, aankomende den boedel J. van Imthurn en minderjarige J. F. Stolting.

Het Huis en Erf La. E. No. 195, aankomende J. W. van Leeuwaarde.

Het Huis en Erf La E. No. 352, aankomende boedel J. F. Brendorff en J. C. Smith.

Paramaribo, den 16 April 1856.
SIMON ABENDANON Sz.

SEQUESTERS
der Plantaadje *Toledo*, bieden bij inschrijving tegen *Kontante Betaling*, te koop aan:

8 VATEN SUIKER.

De inschrijvings-billetten zullen ter Griffie van het Geregtshof tot Vrijdag den 18 dezer, des morgens ten 9 ure, aangenomen en aldaar geopend worden ten overstaan van den Heer Gecommitteerde tot de Zaken van Curatele en Sequestratie.

Het hoogste bod goedgekeurd wordende, zal de Suiker binnen 8 dagen, voor rekening en risico van den kooper, van Plantaadje moeten worden afgehaald. (5324)

Paramaribo, den 16 April 1856.

Nieuwstijdingen.

Nederlanden.

Men schrijft uit Rotterdam het volgende:

Het verjaarfeest der Utrechtsche hoogeschool gewoonlijk invallende 26 Maart, zal ter zake van de Paaschvacantie, ditmaal op de 4den April gevierd worden.

Als eene opmerkelijke bijzonderheid voegen wij daarbij, dat vijf professoren, in 1831 uit Belgie tot ons overgekomen en alle nog in volle werkzaamheid, op dien dag hun vijf-en-twintigjarig verblijf aan die akademie zullen herdenken; te weten: de HH. Holtius en Visscher uit Leuven van Rees en Ackersdijk uit Luik, en Bergsma uit Gent; allen ten gevolge der omwenteling naar Utrecht verplaatst.

Men leest in de *Presse d'Orient* het volgende:

„Den 15den Februarij had te Konstantinopel eene vergadering van de eerste geneesheeren der Fransche, Engelsche, Sardinische en Turksche hospitalen en de voornaamste geneesheeren van Konstantinopel plaats. De heer Baudens, inspecteur van de geneeskundige dienst bij het Fransche leger, heeft bij die gelegenheid het eere-presidentschap waargenomen. In die zitting is besloten om voortaan alle veertien dagen bijeen te komen, ten einde met elkander te raadplegen over de onderwerpen betreffende de verschillende ziekten, die zich ten gevolge van den oorlog ontwikkelende, de bijzondere zorgen eischen van hen, die door hunne positie het best in staat zijn om ondervinding dienaangaande op te doen.

Sedert langen tijd heeft zich te Konstantinopel de behoefte aan eene Maatschappij voor de geneeskunde doen gevoelen; doch er hebben zich tot dus verre immer hinderpalen daartegen

opgedaan. Den heer Pincoffs van Rotterdam, civiel geneesheer, en geattacheerd aan het hospitaal van Scutari, komt de eer toe het ontwerp daartoe opgevat te hebben. Zich een tijdperk ten nutte makende, waarop te Konstantinopel medische celebriteiten uit alle landen vereenigd waren, is hij er in geslaagd, om zijn ontwerp ingang te doen vinden bij vele zijner contrères en zij, die de vele moeijelijkheden kennen, welke uit den plaatselijken afstand, uit het gebrek aan communicatie middelen, en uit het verschil van natie voortvloeijen, kunnen het best beoordeelen, hoeveel geestkracht en volharding door hem aan den dag moesten worden gelegd, om het gewenschte doel te bereiken.

Wij onthouden ons van elke uitweiding over het nut eener dergelijke vereeniging. Terwijl wij echter dr. Pincoffs geluk wenschen met het behaalde succes, kunnen wij niet nalaten te voorspellen, dat eene vereeniging van voortreffelijke geneesheeren, onder voorzitterschap van een man als de heer Baudens, noodzakelijk tot belangrijke resultaten voor de wetenschap en de menschheid moet leiden."

Het *Journal de Constantinople* zegt nopens deze aangelegenheid het volgende:

»De eerste zamenkomst der geneesheeren van alle natien alhier, had op 15 Februarij plaats op uitnoodiging en ten gevolge der onvermoeide pogingen van dr. Pincoffs, civiel geneesheer in het Engelsch hospitaal te Scutari.

Men heeft in die bijeenkomst opgemerkt de eerste geneesheeren en de notabiliteiten der Engelsche, Fransche, Sardinische en Turksche militaire hospitalen, alsmede vele andere geneesheeren, onder welke men de meest beroemde van Konstantinopel telde. Nadat de inspecteur-generaal Baudens bij acclamatie tot president en de heer Pincoffs tot secretaris gekozen was, is men overeengekomen om geregeld twee malen in de maand eene vergadering te houden en zich daarin bezig te houden met onderwerpen, die tegenwoordig voor de militaire geneeskunde van het hoogste belang zijn, zoals typhus, scheurbuik en andere ziekten.

Eene commissie, zamengesteld uit een vertegenwoordiger van elke natie, is benoemd om de reglementen eener *Permanente Maatschappij voor Geneeskunde* te ontwerpen, waartoe in de eerstvolgende bijeenkomst het administrative committé zal worden benoemd."

Engeland.

Door den lord-mayor van Londen is een feestmaal gegeven geworden ter eere van den vertrekkenden Amerikaanschen gezant, den heer Buchanan, die door den heer Dallas wordt opgevolgd. Deze kon echter niet verschijnen, omdat hij ten hove was genoodigd. Hij en zijne landgenooten hebben zich dus er mede moeten vergenoegen, uit de dagbladen te vernemen wat er al goeds van hen bij die gelegenheid is gezegd. Een aantal voorname en beroemde mannen waren tegenwoordig, en de lord-mayor sprak, in zijnen toast aan de *Canada club*, de overtuiging uit, dat geheel Engeland een innig gevoeld belang heeft bij het behoud der meest vriendschappelijke betrekkingen met Amerika (*toejuiching*); dat geen echte Brit met nijd en wangunst de toenemende grootheid zijner transatlantische broederen ziet (*toejuiching*); dat integendeel Engeland er trotsch op is, de ontwikkeling van die stamverwante natie bevorderlijk te zijn (*toejuiching*); dat nu en dan wel uitdagende stemmen over de wereldzee mogen vernomen worden, doch dat desniettemin bij de betergezinden onder de beide volken, de overtuiging bestaat, dat een oorlog tusschen deze met een broedermoord ware gelijk te stellen (*durende toejuiching*); dat Engeland — de heer Buchanan kan dit zijnen landgenooten verkondigen — alles wat slechts met eere kan geschieden zal doen om eene vredelievende oplossing tot stand te brengen (*onafgebroken toejuichingen*). Lord Elgin, de gewezen gouverneur van Kanada, en andere redenaars, spraken met gelijke warmte over de broederlijke gezindheid van Engeland jegens Amerika; op het laatst voerde de heer Cobden het woord die zijne rede met eenige pikante anekdoten doorspekte. Zoo verhaalde hij onder anderen dat hij eens eene amerikaansche vrouw vol geestdrift voor haar land gevraagd had, waarom haar geacht vaderland zich niet tevreden stelde met zijn nog onbebouwd, uitgestrekt grondgebied, en steeds begeerige blikken wierp op den grond en bodem des nabuurs, en dat hem door de dame daarop werd geantwoord: »Het is waar, wij hebben kwade begeerten, maar zij zijn ons in alle eer en deugd geworden, want wij hebben ze van u Engelschen geërfd."

— Omtrent den brand van den schouwburg in Covent-Garden wordt gemeld, dat van het prachtige gebouw alleen de muren zijn blijven staan. Alle mogelijke inspanningen zijn in het werk gesteld, om de huizen in den omtrek voor vernieling te vrijwaren, waarin men, niettegenstaande de geheele nabijheid met vernieling bedreigd werd, dan ook geslaagd is. Ondertusschen hebben acht huizen tegenover den schouwburg, in Bow-street, en tien in Hart-street nog al aanzienlijke schade geleden. Men vreest, dat drie of meer personen in de vlammen zullen zijn omgekomen.

De schouwburg in Covent Garden werd in 1808 ook afgebrand, waarbij alstoen 30 menschen het leven verloren. In dat zelfde jaar werd hij weer opgebouwd onder het bestuur van den heer Robert Smirke voor eene som 150,000 p. st. Frederik Gije, de tegenwoordige huurder, kwam in 1847 in het bezit van de schouwburgzaal, wendde eene som van 6000 p. st. aan om het inwendig gedeelte te verfraaijen, en opende haar nog in hetzelfde jaar als Koninklijke Italiaansche Opera. De heer Gije bevond zich tijdens het uitbarsten van den brand te Parijs en heeft door middel van den telegraaf kennis bekomen van de ramp. Naar men tot dusverre verneemt, is noch de schouwburg, noch eenig ander daartoe behoorend gebouw, tegen brandschade verzekerd.

— De koningin heeft met de koninklijke prinses de overblijfsels van den verbranden schouwburg van *Covent Garden* bezocht. H. M. heeft hierbij een groot gevaar geloopen: een muur namelijk, in welks onmiddellijke nabijheid zij zich eenige oogenblikken te voren had bevonden, stortte op het oogenblik dat zij weder in haar rijtuig stapte, eensklaps in. Om ongelukken te voorkomen heeft men dan ook een aanvang gemaakt met het omverhalen der muren.

— De actionnarissen van de koninklijke Zweedsche spoorweg-maatschappij, aan het hoofd van welker administratie zich de heer Sadleir bevond, hadden eene bijeenkomst gehouden, ten einde na de handelingen van dezen bekend te worden met den tegenwoordigen staat dier maatschappij. De heer Sadleir had, volgens een rapport, beloofd om den 18den Februarij een volledig verslag der operatien bekend te maken; doch 's daags te voren had hij zich van het leven beroofd, zoodat het niet tot uitvoering is kunnen komen.

Thans blijkt dat de heer Sadleir 16,291 valsche actien en 18,782 valsche obligatien heeft uitgegeven. De maatschappij is hem schuldig 17,824 p. st., doch de verbindtenissen, die hij in haren naam heeft aangegaan en die niet in de boeken voorkomen, bedragen eene som van 35,241 p. st. Men weet niet door welken waarborg deze schuld gedekt zal kunnen worden. De maatschappelijke kas bezit slechts eenige honderde ponden sterling, terwijl al hare verbindtenissen meer dan 86,000 p. st. bedragen. Eene commissie uit de actionnarissen is benoemd, ten einde den staat van zaken volledig op te maken; welke commissie haar onderzoek reeds in de eerstvolgende bijeenkomst zal doen kennen.

— De zittingen van het congres te Kopenhagen nopens den Sondtol zijn sedert lang niet voortgezet, en wel doordien vele gevolmagtigden geenszins voorzien zijn van instructien hunner regeringen, betreffende de door Denemarken voorgestelde kapitalisatie. Men zal zich toch herinneren, dat alleen de Russische gevolmagtigde zich daarmede vereenigd heeft. Wanneer de zaak niet spoedig geregeld wordt, dan kan het reeds tot een ernstig conflict komen tusschen N. Amerika en Denemarken, voor dat het congres hoegenaamd iets van belang verrigt heeft; want de regering van Noord Amerika heeft in der tijd verklaard, dat zij zich niet langer aan het heffen van den tol zal onderwerpen dan tot 15 April aanstaande.

— Tijdingen uit Rio de Janeiro van 14 Februarij, met de *Tamar* ontvangen, gewagen van eene botsing, welke bijna ware uitgebarsten tusschen de bevelhebbers der Engelsche en Amerikaansche maritime stations. Een vaartuig onder Amerikaansche vlag varende, werd verdacht gehouden een Russische kaper te zijn. De Engelsche vlootvoogd vroeg ophelderingen aan den kommodore der Vereenigde Staten, die het feit ontkende, hetwelk inderdaad bleek onwaar te zijn, op het oogenblik dat de Engelsche en Fransche oorlogschepen zich gereed maakten het verdachte vaartuig, toen het de haven wilde verlaten, te volgen. De zaak werd toen op minnelijke wijze geschikt.

— Volgens de jongste indische berigten is er te Ava, hoofdstad van het rijk der Birmannen, een levendige en van beide zijden met gelijke warmte volgehouden strijd ontstaan tusschen den engelsch-indischen gezant en generaal Orgoni. De eerste ziet met leede oogen dat de keizer der Birmannen, een zeer verlicht vorst, een gezantschap naar Frankrijk wil zenden. De laatstgenoemde die dit heeft uitgelokt, wendt alle krachten aan om zijn vorst te doen volharden bij het reeds openlijk bekend gemaakt besluit.

Generaal Orgoni, thans opperhoofd van het leger der Birmannen, en na den keizer en diens opvolger, de grootste dignitaris van dit aziatisch rijk, is oud-officier van de garde. Hij verliet Frankrijk na de gebeurtenissen van 1830, en bereikte na het eene avontuur op het andere, en na lang in de Britsche-Indien gewoond te hebben, eindelijk het hooge standpunt waarop hij zich thans bevindt, en wendde al zijne pogingen om in die betrekking de invloed van zijn vaderland, de fransche zeden en beschaving, uit te breiden. De indische kompagnie heeft steeds in hem een geduchten tegenstander ontmoet.

Frankrijk.

Op den 3den Maart heeft Keizer Napoleon de fransche wetgevende vergadering geopend met de volgende Troonrede:

»*Heeren leden van den Senaat! Heeren afgevaardigden!*

»Toen ik u den laatsten keer bijeenriep, beheerschten zwaarwigtige zorgen onzen geest. De verbonden legers putten zich uit in een beleg, terwijl de hardnekkigheid van de verdediging aan den goeden uitslag deed twijfelen. Het weifelende Europa scheen het einde der worsteling af te wachten, alvorens zich te verklaren. Om den oorlog te kunnen blijven voeren, vroeg Ik u eene leening, die gij met algemeene stemmen goedkeurdet, hoezeer zij bovenmatig moest schijnen. Het stijgen van de prijzen der levensmiddelen dreigde de arbeidende klassen met een algemeen ongunstigen toestand, en eene stoornis in het muntstelsel deed vermindering in de han-

delsbetrekkingen en in den arbeid vreezen. Maar dank uwe medewerking, alsmede der in Frankrijk en Engeland ontwikkelde kracht, dank voor al den bijstand der Voorzienigheid, zijn die gevaren zoo al niet ganschelijk verdwenen, toch grootendeels bezworen.

»Een groot wapenfeit kwam, ten gunste van de verbonden legers, een in de geschiedenis weêrgaloozen verwoeden strijd beslissen; sedert dat tijdstip heeft de meening van Europa zich duidelijker uitgesproken. Overal werden onze bondgenootschappen uitgebreid en bevestigd. De derde leening werd zonder moeijelijkheden gedekt. Op nieuw gaf het land blijk een bewijs van zijn vertrouwen, door eene som in te schrijven vijfmaal grooter dan ik vroeg. Met eene bewonderenswaardige gelatenheid doorstond het den aan de duurte der levensmiddelen onafscheidelijk verbonden druk, een druk desniettemin verzacht door de bijzondere liefdadigheid, door den ijver der gemeentebesturen en door de tien millioen onder de departementen verdeeld. Thans wordt door den aanvoer van koren uit het buitenland eene merkbare daling te weeg gebragt. De door de verdwijning van het goud veroorzaakte vrees verminderde, en nooit werden de werken ijveriger voortgezet, waren de inkomsten aanzienlijker. De kansen van den oorlog hebben den krijgshaftigen geest der natie opgewekt. Nooit was het aantal vrijwilligers bij het leger zoo groot, nooit was er zoo veel geestdrift onder de door het lot aangewezen dienstpligtigen.

»Aan deze beknopte mededeeling van 's lands toestand paren zich de feiten van eene hooge staatkundige beteekenis.

»De koningin van Groot-Brittannië wilde een bewijs geven van haar vertrouwen in en van hare achting voor ons land, en onze betrekkingen inniger maken, en kwam in Frankrijk. De geestdrift, waarmede zij daar werd ontvangen, heeft haar het bewijs moeten leveren hoe diep de indrukken waren der gevoelens door hare tegenwoordigheid veroorzaakt, en hoezeer zij geschikt waren het verbond der beide volken te versterken.

»Ook de koning van Sardinië, die, zonder een blik achter zich te werpen, onze zaak had omhelsd met dien moedigen ijver, die hij reeds op het slagveld had getoond, is in Frankrijk een verbond komen bekrachtigen, dat reeds door de dapperheid zijner soldaten op hechte grondslagen was gevestigd.

»Die souvereinen vonden het land, voorheen zoo in gisting en afgedaald van zijn standpunt in Europa, thans in voorspoed, in vrede en geacht, tijdens het, niet onder het voorbijgaand vuur der hartstogten, maar met de geestkracht, die uit pligtbesef voortspruit, 200,000 strijders over de zeeën zond en gelijktijdig te Parijs de kunsten des vredes te zamen riep. Daardoor wilde het volk te kennen geven: »de oorlog is slechts »eene episode, maar de rigting hecht zich »steeds aan de kunsten des vredes. Wij verzuimen niets om tot den vrede te geraken; dwing »ons dus niet om op de slagvelden al de hulp»bronnen uit te storten, waarover wij beschik»ken kunnen." — Die kreet schijnt gehoor gevonden te hebben en de winter, die de vijandelijkheden deed staken, begunstigde de tusschenkomst der diplomatie.

»Oostenrijk ging over tot een beslissenden stap en drukte op de beraadslagingen al den invloed eens gebieders over een groot rijk. Zweden verbond zich naauwer met Engeland en Frankrijk door een traktaat, dat de onschendbaarheid van zijn grondgebied waarborgde. Eindelijk kwamen te St. Petersburg van alle kabinetten raadgevingen in of dringende verzoeken. De Czaar, erfgenaam van een stand van zaken dien hij niet in het leven geroepen had, scheen met den opregten wensch bezield te zijn om een einde aan een geschil te maken, dat tot zoo bloedige botsingen aanleiding gaf, en hij nam dienvolgens vastberaden de Oostenrijksche voorstellen aan. Aan de eer der wapenen eenmaal voldaan zijnde, was het ook eervol om gehoor te geven aan den duidelijk uitgesproken wensch van Europa naar vrede.

»Thans zijn de gevolmagtigden der oorlogvoerende en verbonden mogendheden te Parijs vereenigd, om over de voorwaarden tot den vrede te beslissen. De geest van regtvaardigheid en bezadigdheid die allen bezielt, moet hoop geven op een' gunstigen uitslag. Wij wachten evenwel met waardigheid het einde der conferentien af. Laten wij evenzeer bereid zijn om, wanneer het noodig mogt zijn, den degen andermaal uit de scheede te trekken, of om de hand te reiken aan hen, die wij op loyale wijze bestreden. Wat er ook gebeure, laten wij ons bezig houden met alle middelen, die geschikt zijn om de kracht en den rijkdom van Frankrijk te vermeerderen. Trekken wij zoo mogelijk, de banden naauwer toe van het verbond, dat door gemeenschappelijken roem en opofferingen werd gevormd en welks wederzijdsche voordeelen door den vrede in een nog helderder daglicht zal worden gesteld. Stellen wij eindelijk, in dit voor de toekomst der wereld zoo plegtige oogenblik, ons vertrouwen op God, opdat Hij ons pogen leide in den zin, die het meest overeenkomt met de belangen der menschheid en der beschaving."

— Napoleons plan tot het houden van een algemeen europeesch kongres, na het sluiten van den vrede, door Rusland zoo krachtig ondersteund, vindt tegenkanting bij Engeland. Naar men zegt moet over deze zaak reeds eene vrij ernstige woordenwisseling zijn gevoerd tusschen den keizer en lord Clarendon. Volgens sommigen moest dit gebeurd zijn gedurende eene soirée op de Tuilerien. Eenige oogenblikken namelijk voor dat het tweede der opgevoerde tooneelwerken zou aanvangen, gaf de keizer aan lord Clarendon een teeken, en beide verwijderden zich in een belendend vertrek, alwaar zij geruimen tijd vertoefden. Tevens heeft men opgemerkt, dat na afloop der voorstelling Napoleon zich tot graaf Buol wendde en zich met hem onderhield.

— De uitzigten op den vrede hebben op de groote volksmassa in Polen in zoo verre een gunstigen indruk gemaakt, dat de prijzen van het vleesch en het graan reeds aanmerkelijk gedaald zijn; minder is de adel daarmede te vreden, die in zijne uitsporige verwachtingen de herstelling van een onafhankelijk Polen reeds als zeker stelde. Groot is deswege de haat tegen Engeland, hetwelk men beschouwt als dezen nationalen wensch weinig genegen, terwijl men van Lodewijk Napoleon zegt dat hij gunstig in dezen gestemd is, en slechts voor het oogenblik den schijn aanneemt alsof hij de herstelling van den vrede, het koste wat het wille, verlangt, terwijl hem toch inderdaad het verbond met Engeland, welks militair gewigt hij in de openbare meening als vernietigd beschouwt, inwendig geheel tegen de borst zoude zijn.

— Door een der ministeriele bladen van Parijs wordt een brief uit Genua van den 24sten Februarij medegedeeld, waarin het volgende voorkomt: »Piemont behoeft geen berouw over zijne deelneming aan den oorlog te hebben. Het geld waarmede het de oorlogsuitgaven gedekt heeft was uit Engeland gekomen en heeft aan vele takken onzer volksbedrijvigheid nieuw leven bijgezet; en de scheepsreeders in Piemont hebben buitensporig groote winsten behaald met het vervoer van troepen en krijgsbehoeften voor rekening van het Britsche gouvernement. Ook hebben de Engelschen, om hunnen bondgenoot te bevoordeelen, onderscheiden artikelen die zij zich ook elders hadden kunnen aanschaffen, in Piemont gekocht.

»Deze finantiele voordeelen zijn echter niet de eenige noch de grootste. Door zijne deelneming aan den oorlog is Piemont in het oog van Italie aanmerkelijk grooter geworden. Geheel het opkomende geslacht van het schiereiland vergezelde met wenschen en heilbeden de Sardinische expeditie naar de Krim. De inzameling van bijdragen ter bekostiging van een gedenkteeken dier expeditie is overal, waar zij niet belet is, goed geslaagd, te Rome, Pisa, Sienna, Florence, Lucca, Livorno, Parma; en het is niet zonder innerlijke afgunst, dat de staatsmannen van Italie den graaf van Cavour en den markies de Villamarina aan de Parijsche conferentie zien deel nemen."

— Volgens tijdingen uit de Levant, te Marseille ontvangen, is Klein Azië door hevige aardbevingen geteisterd geworden. Te Varna en Konstantinopel heeft een verschrikkelijke orkaan gewoed, waardoor veel schepen in den Bosphorus groote averij hebben bekomen; eenige bodems zijn gezonken, 17 minarets zijn omvergeworpen. Te Varna viel den 29 Februarij sneeuw. In de Krim heerscht een buitengemeen felle koude. Twee veldbatterijen zijn van Algiers naar het oosten gezonden.

— De czaar heeft eenige leniging gebragt in den ongelukkigen toestand van de bewoners van de Krim, die door de ramp des oorlogs zoo veel hebben geleden. In acht districten zijn alle strenge maatregelen voor heffing en inning der belasting geschorst tot 1 Januarij 1857, en graaf Stroganoff, militaire gouverneur van Odessa, is gemagtigd en van de vereischte middelen voorzien om op te nemen, te kleeden en te ondersteunen de personen, die ten gevolge van den anglo-franschen inval van huisvesting zijn beroofd.

— Het *Journal des Débats* deelt eenige bijzonderheden mede, betreffende de sensatie, welke de vrijspraak van het ministerie Oerstedt in Denemarken gemaakt heeft. Volgens dat blad is het verlichtste gedeelte der natie over dien uitslag zeer tevreden, omdat men de beschuldiging van hoog verraad als het gevolg beschouwt van staatkundige driften en het drijven van eene partij. Men brengt openlijk zijne hulde aan al de leden van dit ministerie, welke voor de uitstekendste mannen des lands gehouden worden. Vooral legt men eene bijzondere sijmpathie aan den dag voor den president, den heer Oerstedt, die als regtsgeleerde en burger de algemeene achting geniet.

— Op het eiland Madagaskar is een steenkolenmagazijn, toebehoorende aan eene fransche maatschappij, in den nacht van 19 Okt. door eene bende Hovas verwoest. De direkteur van die onderneming, gewezen fransch konsul op Mauritius, werd bij die gelegenheid gedood en verminkt, alsmede een aantal onder zijne bevelen staande ambtenaren. Bovendien voerden de Hovas vele werklieden gevankelijk met zich waaronder een franschman. Vijf kanonnen, eenig buskruid en geweren sleepten zij bij hunnen aftogt mede. Men voegt er bij, dat de koningin Ranavalo tot wier troepen de bovengenoemde bende behoorde, op het ontvangen van dit berigt, openbare teekenen van vreugde bevolen heeft. Het dagblad van het eiland Mauritius, waaraan dit berigt ontleend is, geeft de verwachting te kennen, dat de fransche regering dit feit strengelijk zal straffen.

— Men zegt, dat de voorzitter van den Senaat de heer Troplong, aan een vertoog arbeidt, strekkende om de vondelingen van tusschen 10 à 12 jaren oud, uit Frankrijk naar Algerie te zenden, om bij de kolonisten als leerlingen besteed en voor den landbouw opgevoed te worden. Het totale cijfer van vondelingen wordt voor het geheele land op 125,000 begroot.

— In eene voorlezing over zoogenaamde plantaardige zijde, die door een Maltheser, den heer Lotterie, is uitgevonden en die de zijwormen overbodig wil maken, berigtte de heer Zimmerman, in de laatste wekelijksche vergadering der Oostenrijksche vereeniging van nijverheid, dat Europa thans niet minder dan 36 millioen moerbezienboomen telde, die tot voeding der zijwormen geplant werden. De uitvinder der nieuwe zijde had ook stalen zijner »zijde" ingezonden, die echter geen surrogaat voor zijde kan zijn, daar zij slechts de eigenschappen van alle plantenvezels bezit. De heer Zimmerman achtte het denkbeeld, om langs mechanischen weg zijde uit den moerbezienboom te trekken, even geniaal, als de inval zou zijn om langs mechanischen weg wol te verkrijgen uit het gras dat het schaap vreet.

— Te Calais heeft men uitmuntend geslaagde proeven genomen met kanonnen, wier loopen door middel eener boormachine van nieuwe vinding, even zoo getrokken zijn als die der Miniégeweren. De daarmede op een afstand van zes duizend meters afgeschoten holle projectilen, hadden de kracht om zes voet door te dringen in een zwaar gemetselden muur, waarna zij uitbarsten en groote verwoesting aanrigtten. Indien deze uitvinding werkelijk veroorlooft om op een afstand van 4 à 6000 meters bres te schieten, dan zal de geheele vestingbouwkunde wel eene hervorming dienen te ondergaan.

— Graaf Orloff wordt geschetst als iemand van eene reusachtige sterkte. Men verhaalt dat op zeker door hem gegeven diner

eene dame openlijk hare bewondering uitte over een op tafel geplaatst bouquet. De graaf nam het onmiddellijk in de hand om het haar aan te bieden, maar voelende dat de stengels vochtig waren door het water, zocht hij naar een bloemdrager, en vond dien op staanden voet. Hij greep namelijk een verguld zilveren bord, rolde het, alsof het postpapier ware, te zamen, stak de bloemen er in, en bood het bouquet in dien toestand aan de dame aan.

— Den 29sten Februarij heeft men te Dieppe een opmerkelijk natuurverschijnsel waargenomen. Een schitterende vuurbol van omstreeks twee malen den omvang van een vuist, zweefde van het Zuid Oosten naar het Noord Westen op nagenoeg 45 graden boven den horizon. Zijn licht, dat in den beginne wit was, werd, toen het verdween, blaauwachtig.

Vereenigde Staten.

De laatste berigten uit Amerika per de Canada, via Halifax, en per de Atlantic, den 13 Maart te Londen ontvangen, waren over het algemeen meer vredelievend.

Met de Atlantic was als passagier aangekomen de heer Dallas, nieuw benoemd gezant der Vereenigde Staten bij het hof van Engeland, in plaats van den heer Buchanan.

—Er bestaat grond te vreezen dat de Amerikaansche stoomboot The Pacific in het ijs vergaan is. Het schip Edenburgh, dat den 14 Februarij te Glasgow van New-York aankwam, ontwaarde op 7 Februarij een menigte huisraad en deuren, die het voorkomen hadden van tot eene groote stoomboot te behooren, en de kapt. schijnt deze ontmoeting eerst kortelings medegedeeld of zich herinnerd te hebben. Men vermoedt dat de Pacific, waarop zich 60 passagiers bevonden, een nieuw slagtoffer is geworden van het onverantwoordelijke waagstuk, van een Amerikaanschen kapitein, die om de Persia, welke op de Pacific volgde, voor te zijn, roekeloos verzuimde eene zuidelijke rigting te nemen, zoo als zijn mededinger deed, die daardoor aan het gevaar ontsnapte.

Chicago.

Als een voorbeeld van den snellen wasdom van sommige steden in de Vereenigde Staten van Noord-Amerika, laten wij hier eene beschrijving volgen van de opkomst en de tegenwoordige bloei der stad Chicago. Omstreeks het jaar 1830 werd deze stad aangelegd aan den zuidoever van het meer Michigan, welke eene watergemeenschap zuidwaarts heeft met de Missisippi, de West indien en het geheele zuidelijk halfrond en ten noordoosten met de St. Laurens-rivier, met alle britsche en noord-amerikaansche kolonien en alle gedeelten van Europa.

In 1840 had zij slechts 4479 inwoners; in 1850 telde zij er 29,965, ofschoon er geene goudmijnen in hare nabijheid waren ontdekt. Van die stad af loopen twaalf spoorwegen uit, met zestien vertakkingen, waardoor zij gemeenschap heeft met Mobile, in de golf van Mexico, en met Philadelphia, New-York en al de oostelijke staten. De aanleg van deze spoorwegen heeft sedert 1850 de bevolking zoo zeer doen toenemen, dat het getal inwoners nu op 50000 geschat wordt.

In 1851 was de waarde der invoeren te Chicago 24½ millioen dollars, die der uitvoeren 10 millioen. In 1853 ontving zij van het land in den omtrek en verzond naar Nieuw York en andere plaatsen, om naar Europa te worden overgescheept, ongeveer 14 millioen schepels graan van allerlei soort, en meel, behalve een ongekend getal vaten rund-, varkens- en schapenvleesch; het graan alleen in eene grootere hoeveelheid dan gemiddeld uit eenige der groote uitvoerhavens van de oude wereld, Odessa niet uitgezonderd, wordt verscheept. De uitvoer uit Chicago neemt nog aanhoudend met elk jaar toe. De voor afzet beschikbare voortbrengselen des landbouws van omstreeks een millioen worden er heengevoerd en laat zich aanzien, dat zij eene der grootste binnenlandsche steden van de wereld zal worden. Reeds is zij eene groote plaats, door de arbeidsame hand in twintig jaren opgebouwd en in zich vereenigende al de gerijfelijkheden van eene europesche stad van den eersten rang, sprekende door den telegraaf met en heensnellende langs de spoorwegen naar alle gedeelten van de Vereenigde Staten.

Producten Handel.

Bij inschrijving verkocht:

Suiker. Den 16den, van plant. *Potribo,* 40 vaten a 10,03 cent.

Scheepvaart.

Aangekomen.

Den 15den dezer, het schip *Aidina Anna Susanna*, kapt. B. W. Schenk, van Amsterdam.

Uitgeklaard.

Den 12den dezer, de Hamb. sloep *Pomona*, kapt. W. Dekker, naar Demerarij, lading: 46 heele en 36 halve manden Seltserwater, 2 vaten Cement, 17 vaten Koorn en voor Exportatie: 300 kelders Jenever.

Den 14den, het schip *Anna Elisabeth*, kapt. Tremms, naar Amsterdam, lading: 181 vaten Suiker 250.350 pond, 25 balen schoone Katoen 8,315 pond en 5 puncheons Rum 530 gallons.

Den 15den. de Nd. Am. brik *M. Warthing*, kapt. N. Power, naar Boston, lading: 52 vaten Suiker 71,082 pond en 174 vaten Melassie 20,610 gallons.

Schepen in Lading.

NAAR AMSTERDAM.

Urania, kapt. C. J. Stapert, adres bij Gebrs. Samson. — Vertrekt 30 dezer.

Plata, kapt. J. H. Henning, adres bij F. P. Bouguenon. — Sluit ultimo dezer.

Noord Holland, kapt. F. C. Overeem, adres bij F. P. Bouguenon.

Texel, kapt. H. J. Hubert, adres bij Gisius en Co.

Jan Visser, kapt. Driest, adres bij M. M. Curiel.

Anna, kapt. Hilbrands, adres bij M. D. Huidekoper.

Susanna, kapt. Groenewoud, adres bij J. F. Favereij.

Amicitia, kapt. Wijgers, adres bij Gisius en Co.

Johanna Maria, kapt. Schaap, adres bij Gebrs Reelfs.

ADVERTENTIEN.

(5330) Bij inschrijving worden tegen *Kontante Betaling*, te koop aangeboden, p. m. **20 VATEN SUIKER**, van plantaadje *le Mastrouge*. Zullende de billetten van inschrijving worden aangenomen en geopend op **HEDEN**, den 17den dezer, des voormiddags ten 11 ure, ten kantore van KÖLLE & BIXBY.

Paramaribo, den 17 April 1856.

H. LYON & Co.

berigten het Publiek dat hun *WINKEL* op **HEDEN MORGEN** zal geopend worden. (5324)

Paramaribo, den 17 April 1856.

H. LYON & Co.

zullen op VRIJDAG den 18 April e. k., door den Vendumeester J. C. GOMPERTS doen verkoopen: De reeds vroeger geannonceerde

Steen-Fabriek,

gelegen aan het gedolven kanaal van *Saramacca*. (5323)

(5327) In de maand Mei d. j. zal door den Vendumeester J. F. FAVEREIJ publiek worden verkocht:

Het ERF en daaropstaande HUIS verdeeld in *drie* kamers met afzonderlijke *BIJGEBOUWEN* aan de *Wagenweg straat*, N. W. La. B No. 124, aankomende F. MAZER.

Ontvangen per kapt. GROENEWOUD en te bekomen bij

J. J. P. WESSELS:

Chignon, Bandeau en Friseer **KAMMEN**, echt garen en katoenen Linten, wit Katoen en gekleurde Merinos Slangen, Chitsen, naai Katoen, wit en gekl. NAAIGAREN, *Engelsche NAALDEN*, enz. enz. — **KLEERMAKERS BENOODIGDHEDEN**, waaronder beste zwarte Naaizijde, KRUIKJES **ODEUR**, *PATENT OLIE* in pullen. (5321)

In Commissie ontvangen en te bekomen bij

P. J. BOAS:

Een fraai *ASSORTIMENT* **KINDERSPEELGOED.** (5326)

Te **KOOP** *bij*

G. H. L. BAKKER:

Versche *PROVISIEN*, groote manden *AARDAPPELEN*, vaten en pullen ROZIJNAZIJN en meer andere *GOEDEREN*. (5329)

J. VOET

heeft ontvangen per *Susanna*, kapt. Groenewoud en biedt voor *civiele* prijzen, à *KONTANT* te koop aan:

Fraaije desseins *POOL* en *VRIESBONT*, Siamoisen, Harmoniques, blaauw en rood MEUBELBONT. — Katoen en garen, Boekjesstreep, blaauw, gestreepte *OSNABRUGS*.

Een assortiment Kinder **SPEELGOED**, en veel meer andere *GOEDEREN*.

[5325] *Paramaribo, den 14 April 1856.*

Gedrukt bij **J. C. MULLER Az.**